

Overgave bevrijdt

Osho: Het Boek der Geheimen – techniek 29. *Geef je eraan over.*

De vijfde stoptechniek is in één opzicht heel eenvoudig en het aller moeilijkst in ander opzicht, en het gaat enkel om twee woorden. De vijfde techniek zegt: *Overgave bevrijdt.*

Bevrijden is de consequentie van overgave. In de *Vigyan Bhairav Tantra* zijn er 2 technieken, de ene voor intellectueel, wetenschappelijk georiënteerden en de andere voor hart, gevoelens, poëtisch georiënteerden. Er zijn 2 typen mind, de wetenschappelijke en de poëtische. Ze kunnen elkaar niet ontmoeten, bewegen parallel. Soms is een individu een dichter en een wetenschapper, maar heeft dan een gespleten persoonlijkheid, is in feite 2 personen. Als dichter vergeet hij de wetenschapper en omgekeerd moet hij de dichter vergeten en bewegen in de wereld van ideeën, logica, ratio en mathematica. In de wereld van de poëzie, is er de muziek, niet de concepten.

‘*Overgave bevrijdt*’ is voor een gevoelstype. Vind je eigen type, geen ervan is hoger of lager. In overgave wordt de ander belangrijker dan jij, het is vertrouwen. De intellectueel kan dat niet, hij kan enkel kritiseren, tenzij hij bewijzen, argumenten vindt, dan kan hij vertrouwen, maar dat is niet gebaseerd op argumenten en bewijzen. Vertrouwen betekent een sprong in het onbekende zonder enig bewijs en dit is moeilijk voor de intellectueel. Die sprong kan enkel een gevoelstype aan. Begrijp allereerst liefde, want dan kun je overgave begrijpen. We zeggen ‘falling in love’, maar niets valt, je valt enkel uit je hoofd, want de taal is gemaakt door intellectuele types. Voor hen is liefde dat je van diegenen alles kunt verwachten, maar geen enkele redenering helpt.

Je bent verliefd geworden op iemand en mensen zeggen, ‘Je begeeft je op gevaarlijk terrein.’ Maar geen enkele redenering helpt. Kijk maar naar het gedrag, de communicatie van 2 verliefden. Ze gebruiken kindertaal, want dat was je eerste liefdeservaring, met je moeder. Die woorden waren liefdevolle woorden, kwamen uit het hart, deel uitmakend van gevoelens, en niet uit het hoofd.

Als je verliefd wordt, val je weer terug in kindertaal en dat is anders, hoort niet bij de mind, maar bij het hart. Enkel als je diepgaand verliefd bent, val je in stilzwijgen, er wordt niet gepraat, woorden worden nutteloos. Kun je niet stil zijn met je geliefde, weet dan dat er geen liefde is, en dat is dan heel moeilijk. Met een vreemde ga je onmiddellijk praten, er is dan geen andere brug. Je gaat bijvoorbeeld over het weer praten of wat dan ook en dat geeft een gevoel van overbrugging. Maar 2 geliefden worden stil, de taal verdwijnt want die hoort bij de rede. Ze voelen zich afgestemd op een andere dimensie van het bestaan en gelukkig daarin. Maar liefde kent ook intens lijden, want niet alleen 2 lichamen worden één, wat niet erg moeilijk is, ook 2 geesten/minds moeten één worden, het verschil tussen seks en liefde. Niemand redeneert over liefde, kan bewijzen dat liefde geluk brengt. Liefde kan niet worden bewezen, het is zo innerlijk en subjectief. De ander wordt belangrijk, wordt de kern en jij de periferie.

Logica is altijd zelfgericht en de mind blijft altijd egocentrisch. Dus als het redeneren tot het uiterste gaat, het zeer logische uiterste, dan blijft het ik alleen over en al het andere wordt een droom. De weg van het hart is volkomen eraan tegengesteld. Het ik wordt het mysterie en jij, de geliefde, de werkelijkheid, de overgave.

Liefde heeft 2 mogelijkheden: of het wordt seks, een lichamelijk iets, of het rijst op in overgave, wordt een zaak van de ziel. Liefde zit er precies tussenin. En onthoud dat als je een echt persoon tot liefdesobject maakt of enkel je verbeelding is, het geen verschil maakt, want de totale transformatie komt door overgave, niet door de geliefde. Dit jezelf verliezen in iemand, die er al dan niet is, is de transformatie. Plotseling ben je gezuiverd, want zonder ego, basis van onzuiverheid, kun je niet onzuiver zijn. De beleving van het ego is de wortel van alle waanzin. Voor de gevoelswereld, de toewijding, is het ego de ziekte. Er is maar één weg: de ander wordt zo belangrijk dat jij geleidelijk aan vervaagt en verdwijnt en op een dag ben jij niet meer, enkel een bewustzijn van de ander blijft over. Maar die is niet meer de ander, want met alleen het 'ik' verdwijnt ook het 'gij'. De ander is de betekenis van je leven geworden. Kun je niet voor iemand sterven, dan kun je niet voor diegene leven. In liefde is de ander belangrijk, maar jij bent er nog steeds. In een hogere piek van communicatie kun je gedurende momenten verdwijnen, en hebben geliefden glimpen van overgave, wordt de ander goddelijk, maar enkel wanneer jij er niet meer bent. Als je het tot een spirituele praktijk maakt, een innerlijke zoektocht, jezelf transformerend door liefde, dan wordt het overgave, naar een meester of naar een geliefde. Als je jezelf kunt toestaan te verdwijnen voor de ander, word je getransformeerd.

Overgave bevrijdt. Daarom hebben we in liefde enkel glimpen van vrijheid. Dit werkt a.h.w. tegenstrijdig, want als je verliefd bent op iemand denken mensen om je heen dat je elkaars slaaf bent geworden.

Liefde is vrijheid, want het ego is slavernij. Je kunt in elkaar opgaan en voor elkaar een hemel worden waarin je je vleugels kunt uitslaan. De gevangenis is dan weg. Vogels vliegen maar jij kunt dat niet, je hebt een andere hemel nodig, die van het bewustzijn. Enkel de ander kan je dat geven, het eerste voorproefje ervan. Als liefde overgave wordt, dan wordt het totaal, jezelf volledig overgeven. Ben jij nergens dan is de geliefde overal. Ben jij ergens dan is de geliefde nergens.

Verzameld en vertaald door Prem Abhay.